

Mál nr. 24/2013
M
og V vegna ábyrgðartryggingar S.

Vinnuslys vegna notkunar gröfu 11. desember 2009.

Gögn.

1. Málskot móttakið 18. janúar 2013 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 5. febrúar 2013.

Málsatvik.

M slasaðist á hendi við vinnu sína hjá S. Verið var að taka gröf í kirkjugarði að morgni dags og hafði M, sem starfsmaður S, það hlutverk að marka gröfina með því að reka niður nagla í jarðveginn og strengja milli þeirra línu með bandi. Starfsmaður verktaka sem S fékk til þess að taka gröfina kom á staðinn á traktorsgröfu og hafði það hlutverk að grafa innan þeirra lína sem M markaði með bandinu. Á þessum tíma var frost í jörðu og þurfti stjórnandi gröfunnar því að brjóta niður úr frosnum jarðveginum með gröfuskóflunni. M kveðst hafa tekið eftir því að bandið, sem markaði fyrrgreindar línur, hafði flækst í skóflunni og fór hún því að skóflunni til að losa bandið. Í sömu mund var gröfuskóflunni skellt niður og lenti hönd M undir henni og varð það líkamstjón sem hún telur S bera skaðabótaábyrgð á.

M telur að S, sem vinnuveitandi, hafi ekki gert nægilegar ráðstafanir til að tryggja öryggi M með hliðsjón af skyldum í 13. og 37.gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum. M vísar til þess að engin lýsing hafi verið á svæðinu, ekki hafi verið gerðar ráðstafanir til að rýma svæði í kringum gröfuna áður en stjórnandi hennar byrjaði að grafa eins og skylt sé að gera skv. reglugerð nr. 1005/2009 og framkvæmd verksins hafi einnig brotið í bága við reglugerð nr. 367/2006. V telur ekki sýnt fram á að S beri skaðabótaábyrgð á líkamstjóni M. S beri ekki ábyrgð á háttsemi stjórnanda gröfu sem hafi komið á vettvang á vegum sjálfstæðs verktaka og beri hann því ábyrgð á háttsemi stjórnandans. V telur einnig með vísan til skýrslu Vinnueftirlitsins að rekja megi tjónið til háttsemi M sjálfra og ósannað að lýsingu hafi verið ábótavant eða öðru sem laut að skyldum S sem vinnuveitanda.

Álit.

Í málinu er deilt um hvort S, vinnuveitandi M, geti borið ábyrgð á líkamstjóni sem varð þegar skófla gröfu lenti á hendi M. Svæði til graftar var afmarkað af M sjálfri stuttu áður og ekki er annað að sjá en að M hafi verið fullljóst að stjórnandi gröfunnar væri farinn að athafna sig innan þess svæðis þegar slysið varð. Augljósara getur það vart verið þar sem M var að bregðast við því að verið var að grafa þegar slysið varð. Skýr orsakatengsl eru milli þeirrar háttsemi M og slyssins. Af gögnum málsins, m.a. niðurstöðu Vinnueftirlitsins í skýrslu 26. febrúar 2010, verður ekki séð að það liggi fyrir sönnun á því að slys M megi rekja til skorts á varúðarráðstöfum af hálfu S eða að slysið megi rekja til vanrækslu S á þeim skyldum sem hvíldu á honum sem vinnuveitanda skv. þeim lögum og reglum sem M vísar til. Ekki er því um skaðabótaábyrgð S að ræða.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu S hjá V.

Reykjavík 26. febrúar 2013.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Bóra Hallgrímsdóttir hdl.

Jón Magnússon hrl.